

At Shamir

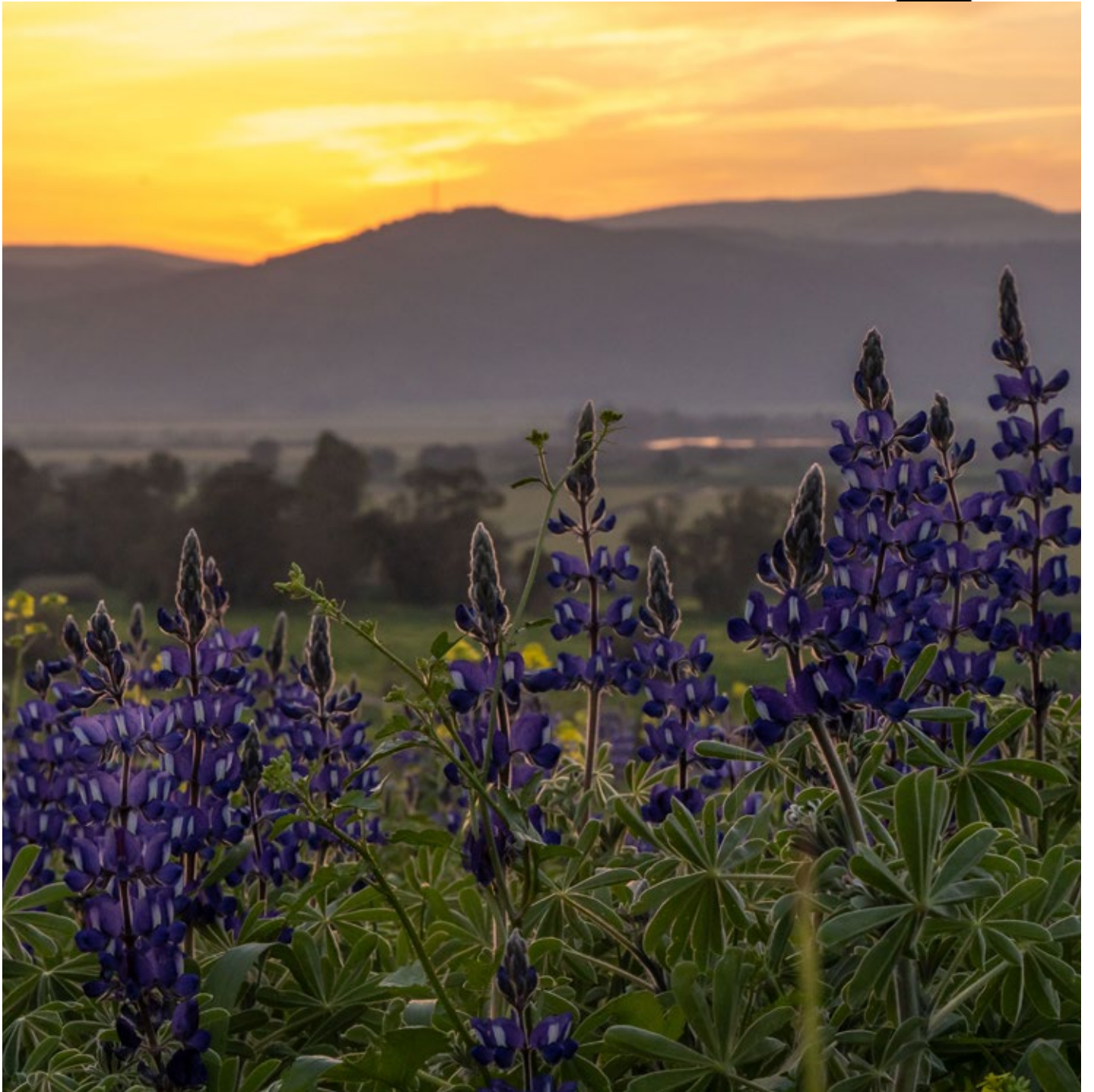
בשמיר

בשמיר

גליון 128

17.03.2024

ז' באדר ב' תשפ"ד

צילום: יאיר תמרטלג

תוכן העניינים

עובד מצטיין / מירב גרץ-רון

עמוד 13

שיחה עם יוחאי / נעמה אבני בייפוס

עמוד 14

שנת בר מצווה / יעל קמחי אוראל

עמוד 16

עץ המוצצים / יעל קמחי אוראל

עמוד 17

ראיון עבודה: מרק בסקין

עמוד 18

מיומנה של רכזת הגיל השלישי /

איריס פיאנקו-סרף

עמוד 19

שולחן עורות

עמוד 3

פרוטוקולים של מזכירות רחבה

ואסיפה כללית

עמוד 4

פרוטוקולים של ועדת תכנון

עמוד 7

על הבנייה בקיבוץ / יגאל בן אפרים

עמוד 9

נעים להכיר: מייקל רוס / מירב

גרץ-רון

עמוד 10

פינת הטבע של עירית / עירית שני

עמוד 12

מהמטבח שלי / רות בן זאב

עמוד 20

שירים / נימי קודלש

עמוד 21

החידון של גדעון / גדעון ורדי

עמוד 21

החודש לפני.. / מרית רונן

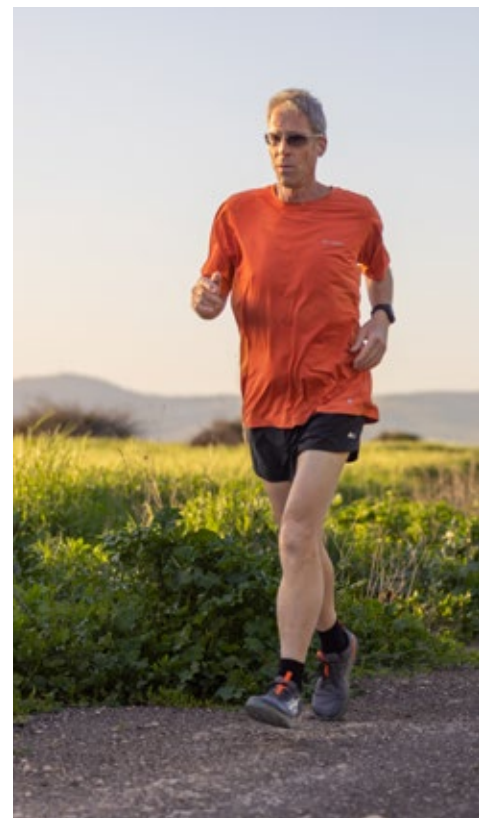
עמוד 22

נזכור - נפטרו בחודש מרץ

עמוד 23

ברכות

עמוד 24

בשמיר

עורות: נעמה אבני-בייפוס ומירב גרץ-רון.

מעצבת: יעל קמחי-אוראל.

מדורים קבועים: עירית שני, רות בן-זאב, איריס פיאנקו-סרף, גדעון ורדי, ניר יהודאי, נמרוד קודלש.

שולחן עורכות

ופיתוח ענף הבנייה בישראל, מאמר דעה של יגאל בן אפרים על הבנייה בשמיר, ראיון עם מייקל רוס, בן זוגה של מריה, שיחה עם יוחאי על התהליך משנה החיים שעבר, וכמובן את המדורים המוכרים והקבועים שלנו. העלון הבא ייצא לקראת פסח, וכמו תמיד נשמח לשמוע מקהל קוראינו ולהרחיב את מעגל הכותבים והנושאים של העלון. שלכם, מירב ונעמה

אנשקי ההרחבה
ואל חברי שאיר
קשעה טובה!

שלום לקוראינו היקרים, עבר עלינו עוד חודש, כשמסביב ניגודים של אביב מתפרץ, ירוק ופורח אל מול קולות הנפץ היום-יומיים. כל מי שיוצא את ביתו נתקל במרבדי הפריחה והירוק הפרוסים בקיבוץ ומחוץ לו, אך המערבולת במדינה ובצפון סוערת, ואנחנו בכמו עין הסערה, מנהלים שגרת חירום כמעט רגועה, מלאה באירועי תרבות, בילוי ויצירה. אולי זה שקט מתעתע ואולי שיגרה הכרחית לחיינו פה. פורים בפתח, ולאחר התלבטויות רבות הוחלט, כנראה על דעת הרוב הצעיר, לקיים את מסיבת פורים גם ועל אף המלחמה. לדעתנו, אפשר ורצוי למצוא את הזמן להתפרק ולשמוח, לחוש את החיים נמשכים ומתגברים על השכול והטרגדיה. מכאן אנחנו רוצות לאחל לכל בית שמיר חג פורים שמח! בעלון הפעם תמצאו כמה דו"חות משיבות המזכירות הרחבה וועדת התכנון, שהתקיימו בחודשים שבהם לא יצא עלון. עוד בעלון - ברכות למוסא לרגל זכייתו בתעודת הצטיינות מטעם הקרן ההסתדרותית לעידוד

פרוטוקולים

פרוטוקולים משיבות המזכירות הרחבה ומאספת הקיבוץ

ישיבה מיום 29.1.2024

יו"ר: איל מירון

משתתפים: 16 חברי מזכירות ועוד כ-35 חברים משקיפים
במועדון או בזום
מזכיר: איל מירון

סדר היום

1. אישור פרוטוקול
2. תקציב ותוכנית הפעילות העסקית של שמיר
3. תוכנית השקעות ל-2024 ותוכנית מיגון רב-שנתית
4. פתיחת אכלוס שכונת הכרם ד' - מקבץ של 9 יחידות דיור

דיון והחלטות

1. אושר פרוטוקול הישיבה מה-20.11.2023.
2. שי שפיגלר יו"ר ההנהלה הכלכלית, הציג את תוכנית העסק. במסגרת ההצגה של תקציב העסק עלו הנושאים הבאים:
א. השקעות בחצר

- במסגרת הפעילות של שח"ק, חברת חלוקת החשמל שלנו, יוצב גנרטור שישרת את שכונות הבזלת והכרם.
  - מגרש הטניס יקורה בגג סולרי. חשוב לשמור על אפשרותם של חיילים להתגורר בדירות, למרות שרוב הזמן הם בצבא.
  - יוצבו שתי עמדות חנייה לטעינת רכב חשמלי.
  - תוטמע תוכנת כספים והנהלת חשבונות חדשה
- ב. מפעלים בשמיר

- שלא"ג - נתן לוי החליף את אילן פיקמן בתפקיד המנכ"ל. עמרי רותם החליף את זאב מרקמן בתפקיד היו"ר.
- SPO - במסגרת תוכנית להבראת החברה לקח שי שפיגלר על עצמו את תפקיד המנכ"ל והיו"ר.
- ג. הוצג תקציב מלא של העסק.

הוחלט:

- אושר תקציב העסק בגובה של כ-60 מ' ש"ח.
- אושרה מסגרת השקעות בסך של כ-14 מ' ש"ח, מתוכם תשעה מ' ש"ח המשך השקעה באופטיקה המדויקת (מותנה באישור ההנהלה הכלכלית אחרי

רבעון 1/24).

- אושרה העברת סכום של כ-34.8 מ' ש"ח מהעסק לשימוש הקהילה לפי החלטותיה.

3. תוכנית השקעות ל-2024

א. עובד בן זאב, מנהל הקהילה, הציג את תוכנית השקעות לשנת 2024. בדיון עלו כמה הערות:

- הערות על דרך ההצגה:
  - רצוי להתחיל בהצגת תוכנית השנה קודמת וביצועה. אם יש חריגות משמעותיות צריך לדעת להסביר אותן.
  - בהצגת תקציב השנה - צריך להראות מה עבר מלפני שנה, כמה כבר הושקע בסעיף ומה היה התקציב המקורי שלו.
  - רצוי לסכם את התוכנית ברמה של אגפים.
- הועלתה דרישה להביא למזכירות הרחבה נוהל של בקרה על ביצוע תוכנית ההשקעות.
- נדון המצב שבו הסכום שלא נעשה בו שימוש בתוכנית השנה הקודמת מועבר למקורות התקציב של השנה הנוכחית, ונשאל האם הוא לא צריך להיות מקור לתוכנית ההשקעות הנוכחית. לא היו הערות לתוכן התוכנית. והצבעה עליה תתבצע באספה על התקציב.
- חלק משמעותי מהתקציב מוקדש למיגון. בעקבות המלחמה עולה הצורך במיגון מבני ציבור, ומבני חינוך בפרט. רעיונות ראשוניים בנושא זה עלו בהצגה של עובד, לקראת דיון שיערך במרץ על חלופות שונות של מיגון, על מידת האחריות של הקיבוץ לרמות שונות של מיגון, ועל ההשלכות הכספיות.

4. אכלוס שכונת ההר ד', בקשת עובד בן זאב ונטע שפיגלר לקדם את הנושא. זה הרקע לבקשה:

א. המזכירות הרחבה מאשרת פתיחת הרשמה לאכלוס תשעה מגרשים בשכונת הכרם ד' בתנאים הבאים:

1. ביום פתיחת ההרשמה (היום הקובע לקביעת רשימת הזכאים) יעמדו לפחות שבעה בתי אב המעוניינים להירשם בקריטריונים שקבע הקיבוץ לאכלוס.
2. כדי לצמצם את משך האכלוס (ותקופת הבנייה) מסמיכה המזכירות הרחבה את הנהלת הקהילה להחליט האם בשתי היחידות הנוספות תתאפשר הרשמת שתי משפחות שלא עומדות באופן מלא בתנאי הזכאות, או לחלופין לאפשר גם למשפרי דיור להירשם.

ב. בפתח דבריו עובד מסר שכיוון שלא נמצאו שבעה בתי אב שאין ברשותם דירה משויכת (יש כרגע שישה), הוא מבקש לפתוח את השכונה לאכלוס משום שבשמיר יש צורך מידי בדירות חדשות, ופתיחת השכונה תאפשר לשלוש משפחות נוספות שאינן בסטטוס זה להיכנס לרשימה.

ג. בעניין סעיף 2 של החלטת המזכירות ההרחבה ממאי, הנהלת הקהילה מצאה בתקנוני שמיר כי משפרי דיור נכללים ברשימת הזכאים, ולכן הם נמצאים בתור באופן מובהק לפני חריגים (כאלה שלא עומדים בכל מגבלות הכניסה לדירה).

ד. מובהר כי משפרי דיור קודמים בתור לחברים שאינם עומדים בקריטריונים.

1. בדיון הביעו חלק מהדוברים התנגדות לכך שמשפרי דיור יהיו לפני החריגים, וביקשו לדון בקריטריונים הכלליים.

2. בדיון עלה רעיון ששינוי הקריטריונים יחול רק על שלושת המקומות שלא נתפסו. הצעה זו בעייתית מבחינה אתית.

הוחלט:

1. שכונת הכרם ד' תפתח לאכלוס, בכפוף לקיום הדיון המוזכר בסעיפים ג' ו-ד'.

2. באחת משיבות המזכירות הרחבה הבאות יתקיים דיון על הקריטריונים לזכאות לבנייה בשכונה חדשה. הערת היו"ר: בשל אי-בהירות בקרב המשתתפים בשאלה האם תחולת הצבעה היא על כל הפונים לאכלוס או רק על שלושת המקומות הפנויים, הנושא יובא לישיבה הקרובה פעם נוספת. הדיון יעסוק בשינוי הקריטריונים לאכלוס שכונה חדשה, ובשאלה אם להחיל אותם על השכונה הנוכחית או על השכונות הבאות.

רשם: איל מירון

ישיבה מיום 5.2.2024

משתתפים: 19 חברי מזכירות ועוד כ-50 חברים משקיפים במועדון או בזום
יו"ר: איל מירון
מזכיר: איל מירון

סדר היום

1. אישור קבלה למועמדות של מצטרפים חדשים
  2. הצגת המועמדים לחברות לקראת הצבעה בקלפי
  3. הצגת המתווה לקבלת בני תושבים ואישור הנוסח לקראת הצבעה בקלפי
- פרוטוקול הישיבה מה-29.1.2024 יאושר בישיבה הבאה.

דיון והחלטות

1. קבלת מצטרפים חדשים למועמדות. אלה המצטרפים החדשים: אפרת אוברמן, שלומי אלגרבל, שחר ארד, נועה נאטי גל, אלעד זרם, פלג יוספזון, אביבה להב, יאיר צוקר. הוחלט: הרשימה אושרה ברוב קולות.

2. מועמדים לקבלה לחברות בהצבעת קלפי. אלה המועמדים לקבלה לחברות: טל בן צבי, ירון גדרי, פלג גל, שני גל, הילי הנרי, אדם יגיל, יעל יעוז יהודאי, אורי מרגלית, חנן נורליאן, גלי סרף, עידו פיצר, יעל פלדמן, ירון פנקר, אייל צרויה, חזי רוזנשטרק, לירון רז שפיגלר, עופר שלמה. הוחלט: הרשימה מאושרת, ותובא להצבעת קלפי ב-8.2.2024.

3. מתווה לקליטת בני תושבים

א. עובד בן זאב, מנהל הקהילה, הציג את מתווה הקבלה לחברות. הוא גובש על ידי צוות שהתחיל לעבוד עליו ב-2018, והוא מהווה את עמק השווה שבין ההשקפות השונות של חברי הקיבוץ והרצון של התושבים במסלול קליטה נוח לבניהם.

ב. רוב הדוברים בדיון בירכו את המתווה ואמרו שהם בעדו, למרות הערות שונות שיש להם בכמה סעיפים.

ג. נקודות שהועלו ושהצוות התבקש לחדד לקראת המתווה הסופי:

1. להכניס למתווה/הסכם פסקה האומרת שאם הוא יאותגר משפטית על ידי גורם כלשהו, המהלך יושהה עד להבנת תוצאת ההליך המשפטי והבטחה שהוא אינו סותר את עקרונות המתווה.

2. שינוי המתווה דורש רוב מיוחס.

3. ימחק המלל "אלא אם לא יוחלט אחרת" שבסעיף 13 ב. במתווה המפורט.

4. תנאי ההלוואה יהיו דומים לתנאי הלוואת ה"משכנתה" לכלל חברי שמיר.

5. הערכת שווי עתידית - מול המודל המוצע.

6. בכל מקרה יש לערוך את הסעיף במתווה כך שיהיה ברור שנוסחת הערכת השווי לא תשונה (הערת אדווה).

7. יש לשים דגש נוסף על בדיקת ההיתכנות והסיכון המשפטי, כמו גם בדיקת היבטי המיסוי בניסוח ההסכם מול הנקלטים.

ד. כמה חברים העלו הצעות שהתייחסו לשיוך בתי התושבים כחלק מהמתווה, אך לא דרשו להעמידן להצבעה.

הצעת ההחלטה: הנוסח הקובע הוא המסמך שנשלח לחברי המזכירות. עם זאת, לאחר ההערות שעלו בישיבה תיכתב גרסה סופית של המתווה שתתייחס אליהן ותיקח אותן בחשבון במידת האפשר.

הבהרה: המזכירות הרחבה מסמיכה את הצוות לערוך את המסמך לגרסה הסופית ללא צורך להביאו לאישור המזכירות הרחבה פעם נוספת.
הוחלט: ההצעה התקבלה פה אחד.

פרוטוקול אספה כללית של חברי שמיר מיום 19.2.2024

משתתפים: מספר חוקי של חברי האגודה - 35 מתוך 435 חברי האגודה
מוזמנים: מנהלי אגפים
יו"ר: איל מירון
מזכיר: איל מירון

תקציב 2024

עובד בן זאב, מנהל הקהילה, הציג את התקציב לשנת 2024.

מלבד הצגת התקציב, הנהלת קהילה מבקשת לקחת הלוואה של 10 מיליון ש"ח, למימון הוצאות מלחמה מיוחדות שהיו ב-2023 (כשישה מיליון ש"ח) והוצאות מתוכננות למיגון ב-2024 (כארבעה מיליון ש"ח). הוצג תקציב 2023 מול ביצועו, יחד עם תקציב 2024 שבו הועלו נקודות חשובות.

עובד ציין שתוכנית העבודה ל-2024 לקחה בחשבון שמצב החירום הנוכחי, שיש בו מגבלות שונות בשל המלחמה, המשפיעות בין השאר גם על ההוצאות וההכנסות, יימשך עד סוף אפריל 2024. אם יהיה שינוי בהערכה זו הדבר עשוי להשפיע על העמידה בתקציב של השנה כולה.

עובד הזכיר גם שהוקם צוות המכין תוכנית מיגון רב-שנתית עם חלופות שונות, שיובאו לדין באחת מהשיבות הקרובות של המזכירות הרחבה. התוכנית, והחלופה שתאושר, צפויות להעמיס על תקציב ההשקעות של הקיבוץ בשנים הקרובות סכום משוער של עד 25 מיליון ש"ח, תלוי בחלופה שתיבחר.

דין והחלטות

בדין עלו בין השאר הנקודות הבאות:
1. רוב הדוברים תמכו בתקציב המוצע.

2. מנהל הקהילה מסר שבגלל המלחמה לא היה אפשר לקיים ישיבה מקדימה על תוכניות העבודה.

3. בתקציב לא נלקחו בחשבון (כיוון שאין נתונים על כך) החזרים אפשריים מהממשלה בגין הוצאות מלחמה ב-2023 ו-2024. אם יהיו כאלה הם יוצגו בשורה נפרדת

בתקציב השנה הבאה, ויירשמו כמקור בשנה שבה התקבלו (או צפויים להתקבל).

4. הצגת תוכנית ההשקעות 2024 והקשר שלה לתוכניות קודמות ועתידיות הייתה בהירה וענתה על ההערות שעלו בפגישה הקודמת.

5. אם תאושר תוכנית מיגון רב-שנתית נכון יהיה להציגה, על מקורותיה ושימושיה, כיחידת תקציבית נפרדת (תב"ר), אבל בדרך המשתלבת ובאה לביטוי בתקציב הקהילה הכולל.

6. בעקבות חריגה משמעותית בתקציב אגף התשתיות והפער השלילי שבין תוכנית 2023 לביצועה, עלה שוב הנושא של אופן ניהול התקציב והמעקב אחר הוצאות בלתי מתוכננות. הנהלת הקהילה התבקשה לוודא שכל חריגה משמעותית תתבסס על החלטה מסודרת של גורמי הניהול באגף ובהנהלה (במקרים חריגים גם של המזכירות הרחבה), תוך הבנה של משמעות החריגה בתקציב. ניתן הסבר על ידי מנהל האגף ומנהל הקהילה.

בעניין הלוואה לצורך איזון מקורות הקהילה, עלו הנקודות הבאות:

1. חברים התנגדו ללקיחת הלוואה לצורך הסכום שהוגדר כ"הוצאות מלחמה" (כ-6.8 מיליון ש"ח), בין היתר מהנימוק ששנת 2023 הסתיימה כמעט באיזון. מדובר בהוצאה בעלת אופי שוטף שלא נכון להעמיד מולה הלוואה, ובפועל היא משמשת לתשלום פירות הנכסים.

2. הייתה הסכמה שנכון לממן בדרך של הלוואה את הוצאות המיגון הצפויות (לאחר שהתוכנית תאושר).

3. מנהל הקהילה וחברים נוספים אמרו כי הוצאות המלחמה, בדגש על הנסיבות המיוחדות שבגינן הן נוצרו, הן אירוע חריג שאיננו (כך אנו מקווים) חלק ממחזור החיים הרגיל. לכן, וגם בגלל גודל הסכום שבו מדובר, נכון לממן אותן באמצעות הלוואה לטווח ארוך שהחזרתה תתפרס על כמה שנים.

הוחלט ברוב קולות:

1. אושרה לקיחת הלוואה של עשרה מיליון ש"ח.

2. אושר תקציב 2024 כפי שהוצג.

רשם: איל מירון

פרוטוקולים של ישיבות ועדת התכנון

ישיבה מספר 109 מ-2.10.2023

נוכחים: עובד, נועם סגל, נטע, זמיר, יוסי, איציק, יוחאי, איל, חיים, אסנת, אמציה, דודו. חברי ועדה חדשים: חיים צ'רני, יהודית מסד, אורלי קידר, מיקי ויסמן

1. מיגון בחינוך

נטע מציג: חסר מיגון במרחב בתי הילדים. יש מקלטים חפורים שנמצאים אמנם במצב סביר אבל לא מתאימים לשהייה או לתפקוד רצוף. הרעיון כרגע הוא להתמקד בהקמת ממ"ס (מרחב מוגן מוסדי) של כ-30 מ"ר, צמוד לגן רימון, שישמש את הגן גם בימי שגרה. נכון להיום אין לכך מימון מדינה, אבל הנושא ייבדק בשנית. המיקום המוצג נקבע יחד עם אנשי צוות הגן וועדת החינוך בגיל הרך. האם כדאי להכניס לתכנון גם שירותים וכיור ולהגדיל קצת את החלל? העניין יועבר למתכנן.

2. שילוט בכניסה לקיבוץ

נדונו שתי בקשות:

- א. רני ברנור מבקש להעמיד שני תרנים לדגלים בכניסה לקיבוץ. מאחר שרני לא ציין מיקום מדויק, הדיון נדחה עד לקיום סיור בשטח אתו.
- ב. מירב רונן מבקשת לקדם התקנת שלט כניסה חדש לקיבוץ. הוצגה הדמיה של שלט דמוי עץ היושב בתוך קיר מאבן בזלת מקומית, בעיצובה של יעל קמחי-אוראל.

הוחלט: צוות מצומצם של נטע, מירב, אורלי קידר ורני ייפגש בשטח ויביא הצעות מדויקות יותר לשתי המשימות.

3. הוספת חניות

נטע מציג תוכנית להוספת חניות בקיבוץ במהלך 2024.

- א. שש חניות בכביש שכונת הצעירים, ליד גינת הוורדים ומעבר החציה בואך חדר האוכל. מדובר בהשארת הברוש שעומד שם, והכנה של שתי חניות חשמליות לטעינת כלי רכב. אורלי קידר תבדוק את הרחבת החנייה לכל שטח גינת הוורדים, כדי ליצור מפרץ של כשמונה חניות. לא הייתה התנגדות לתוכנית, פרט להערה האחרונה.

- ב. הוספת שלוש חניות אורך בקטע הכביש שמול בית יורם רותם ודרך הנוף, באמצעות ההזזת קיר התמך, מילוי אדמה והרחבת המקטע. לא הובעה התנגדות.

- ג. הוספת שש חניות בחורשת המייסדים שמול בית דני כהן. התוכנית מציעה שלא לפגוע בעצים, ולהכין שתי חניות חשמליות. לא הובעה התנגדות.

ד. את שלוש החניות החדשות יש להציג בפני הציבור ולקבל את התייחסויותיו.

4. בית מתוכנן למשפחת בונקר בשכונת הכרם ג'. אופיר וקרן בונקר בונים על מגרש 41 בשכונת הכרם. הוצגו תוכניות הבית. **הוחלט:** התוכניות מאושרות.

5. עמדת ניפוח לצמיגי אופניים

נטע מציג: יש הצעה להתקנת עמדה או שתיים לניפוח צמיגי אופניים. מדובר בעמדה ירוקה (ללא חשמל) שפועלת באמצעות דוושה וכוללת גם מתקן לטיפול באופניים. הוצגו ההצעות והאתר של הספק. המיקומים שהוצעו הם

א. ליד הנגרייה.

- ב. בצמוד לשער הצהוב הצפוני היוצא לכיוון כפר סאלד. **הוחלט:** נתחיל בהקמת עמדה אחת, ונתקדם. הנושא יוכנס לתקציב 2024.

6. בריכת השחייה

נטע ודודו מציגים פרויקט מצומצם יותר לשינוי נופי בבריכה. כרגע מדובר בהזזת הגדר ויצירת חנייה לקלאבקרם בכניסה, ובהעברת הנחל אל מחוץ לשטח הבריכה.

הוחלט:

- א. להוסיף חניות מסודרות בכניסה לבריכה.
- ב. להוציא את הנחל מתחום הבריכה על ידי הזזת הגדר באזור זה.

ג. להשאיר את שער הבריכה במקומו הנוכחי.

כן ביקשה הוועדה לבדוק את הסדרת החניות והכביש באזור האחורי של הבריכה. נטע הסביר שהנושא כבר בתכנון, ויבוצע באמצעות תכ"ר של המועצה במהלך 2024.

7. עמדות טעינה

יש אור ירוק להתקנת שתי עמדות טעינה כפולות במהלך 2024 (ב-2023 לא היו פניות). הכוונה להוסיף חניות "ירוקות" ולא לקחת חניות קיימות. המיקומים המוצעים הם אלה: ליד גבעת המוסד; ליד חורשת החמישים (מקלט היוגה); ליד בית מיכאל ושלי הריס (מאחורי בית נטע שפיגלר). המיקומים יוצגו לציבור לקבלת התייחסויות.

רשמה: אורלי קידר

ישיבה מספר 110 מ-14.12.2023

נוכחים: עובד, נטע, זמיר, יוסי, איציק, יוחאי, איל, חיים, אסנת, דודו, אורלי

1. תוספת ממ"ד לביתה של דלית יניב במסלול החדש של הקלה ופטור מהיתר. הממ"ד יוצמד לקיר הצפוני של הבית.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

2. תוספת ממ"ד לביתם של נתן ומירי סוכה במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר הדרומי של הבית, במקום המשטח והפרגולה הקיימים שם.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

3. תוספת ממ"ד לביתם של זיו וגבי גל במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר המערבי של הבית.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

4. תוספת ממ"ד לביתם של דני ודורי כהן, במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר הדרומי של הבית.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

5. מיגון בחינוך

א. גן רימון. יש לבדוק שינוי בתוכנית ובניית הממ"ס על חשבון המקלט הקיים.

ב. חצב ומנגו (שיכולת). בניית ממ"ס של לפחות 75 מ"ר בשטח שבין הבתים, עם שרוולים מקשרים לשני הבתים.

ג. מקלט השמו"ץ. יש לבדוק מיקום אפשרי לחניית קלנועיות מסודרת בדשא שלפניו.

רשם נטע

ישיבה מספר 111 מ-22.1.2024

נוכחים: עובד, נטע, זמיר, יוסי, מיקי ויסמן, אסנת, דודו, אורלי, אמציה

1. תוספת ממ"ד לביתם של איריס וירון אשל-פנקר, במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר הדרומי של הבית.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

2. תוספת ממ"ד לביתם של שי ורותי שפיגלר, במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר המזרחי במקום חדר קיים בבית.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

3. תוספת ממ"ד לביתה של דנה מוסקל, במסלול החדש. הממ"ד יוצמד לקיר המערבי של הבית. יש לקחת בחשבון בניית קיר תמוך גדול בגלל הפרשי גובה לכיוון המגרש שלמטה.

הוחלט: פרט לכך התוכנית מאושרת ללא הערות.

4. מיגון בחינוך

א. גן רימון. בדיונים של צוות החינוך וצוותים פנימיים הוחלט לשמר את המקלט הישן ולבנות בעבורו מבואת חיבור למבנה בגודל של כארבעה מ"ר. המבואה ממוגנת כממ"ד עם דלת חיצונית ממוגנת מפני הדף ורסיסים, ודלת פלדלת פנימית. בהמשך ייבנה ממ"ס צמוד לקיר הצפוני, כולל שני תאי שירותים, מטבחון עם כיורים וחלל מרכזי בגודל של 50 מ"ר ושלושה חלונות.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

ב. מועדון נעורים. נטע מציג אפשרות לבניית ממ"ס של כ-16 מ"ר בצמוד לקיר המזרחי, במקום הגגון הקיים. הועלתה בקשה לבדוק את שינוי המיקום לצד המערבי, במקום פרגולת העץ הקיימת. הנושא ייבדק עם הדסה ועדן מהנעורים (לאחר סיור בשטח עם צוות הנעורים ומנהלת החינוך בלתי פורמלי הוחלט להיצמד לתוכנית המקורית, כי הצד המזרחי הוא פינה שאיננה בשימוש והדלת שלה מתחברת ישירות לסלון הגדול של מועדון הנעורים).

5. שירותי נכים בפאב.

הוצגה תוכנית לשינוי השירותים בפאב כך שיעמדו בתקני נגישות.

הוחלט: התוכנית מאושרת ללא הערות.

6. חניית קלאבקים בכניסה לבריכה.

הוצגה תוכנית לחניית אספלט לקלאבקר בכניסה לבריכה, על חשבון הדשא הייבש שמימין לשער. יש בקשה לבדוק שתילת עצים לצל ולנוי. נעשה סיבוב בשטח עם דודו ואורלי. חשוב שלא לצמצם את מספר החניות כי התנועה שם רבה.

רשם: נטע

תשובות לחידון של גדעון:

5'	2' 4"
4'	2' 52" 4"
3'	2' 52" 4"
2'	1' 52" 4"
1'	2' 52" 4"

בנייה ואפשרות להסב את המבנים לדיור קבע בעתיד. ולבסוף, כשקוראים על בעיית הדיור לנקלטים בשמיר, נראה לי שלא כל הפתרונות הקשורים בה מטופלים. אינני טוען שהצעתי היא הטובה ביותר, אבל היא נדונה כבר לפני עשרים שנה ומאז לא הועלו חידושים בחשיבה על הנושא. אני חושב שהצגת מצבם של שטחי הבנייה בקיבוץ אינה מדויקת, ואפילו מטעה. ומדוע? כי הרחבת שמיר לכיוון צפון-מזרח אינה מספיקה לטווח הרחוק, וגם ניתוח אופייה של האוכלוסייה המיועדת להשתכן שם אינו מדויק. כרגע מדובר בחוסר בדירות מעבר, כלומר דירות בגודל של כ-70-80 מ"ר. את אלה אפשר לבנות בקומות בצמוד למדרון המזרחי של שמיר, כדי שלא "יסתירו" את הנוף לשאר חברי הקהילה.

הצעות נוספות שאני רוצה להעלות הן הפיכת אזור הפאב לאזור של בנייה לעסקים. יש בו הרבה חנייה וכל השירותים הנדרשים כמו חשמל, תקשורת, שירותים וכו', והוא פנוי גם היום למטרה זו. על הדשא שמדרום לנחל רחום אפשר לבנות כמה יחידות דיור, מכביש גבעת המוסד ועד לגשר שבכניסה לבריכה, ובחורשת הזיתים. אזור בית הספר שנהרס יכול גם הוא להתאים, חלקית, לבנייה למגורים, וכך גם "המשולש" שמצפון-מערב לבתי יובל יגר ופרויקה. בתכנון נכון אפשר לבנות שם 3-4 מבנים של שתי קומות וארבע יחידות דיור בכל מבנה. באזור שמצפון לגבעת המוסד אפשר לבנות עוד כמה מבנים, שבזכות מיקומם לא יסתירו את הנוף. אפשר גם להציע למשפחות ששטח הנוי סביב הבית מעניין אותן פחות לבנות בשטח של 300-350 מ"ר בלבד ולפנות שטח לבתי מגורים נוספים.

יש בקיבוץ עוד כמה מרחבים/דשאים שכבר אינם משמשים את הציבור, כמו המדרון המזרחי של המרחב שבין חדר האוכל לכלבו, ליד גינת הכלבים החדשה ואולי במקומה, והשטח הפתוח שבין שכונת הבריכה לבתי הילדים. יש עוד כמה דוגמאות המצריכות בדיקה יסודית יותר, אך נראה לי שבדיקה כזו תוכל לתת פתרון למאות דירות מסוגים שונים לכמה עשרות שנים.

כל ההצעות הללו אינן סותרות את ההרחבות המוצעות בתוכניות החדשות שאושרו לאחרונה, אלא שאני מציע להוסיף לשכונת ההרחבה החדשה שמצפון-מזרח גם מבני קומות, לא רק בנייה מדורגת. שמוצעת בתוכנית, שגם זה מתאים לבנייה במדרון הטבעי במקום.

ההצעה המפורטת כאן נראית אולי קצת "סכמתית" ולוחצת במושגי הדיור כיום בקיבוצים, כולל בקהילת שמיר, אבל אנחנו צריכים לזכור שהעמיד משתנה מהר מאד וכדאי להקדים אותו לפני ש"יכה" בנו בלא יכולת שליטה שלנו.

עינתי בחומר שפורסם לאחרונה והעוסק בבנייה בשכונות הכרם, כולל תוספת השטח המוצעת והשינויים בתוכניות הבנייה בעתיד הקרוב. אין בכונתי לעסוק בנושא כפי שהוא נדון בימים אלה, אני רק חוזר להצעות שהעליתי בתקשורת הפנימית (עלון הקיבוץ והמזכירות הרחבה) כבר לפני כעשרים שנה, ולהתייחסויות שלי בעבר הקרוב יותר להצעות שונות שהועלו בעניין "דיור בר השגה" בשמיר.

חניית כלי רכב פרטיים: לדעתי צריך לשאוף ככל האפשר לבנות חניות צמודות למגורי הקבע של החברים. אני מודע לכך שהדבר כמעט בלתי אפשרי בריכוזי דירות (מבנים) שנבנו במהלך ההרחבות של שטח הקבוץ (לפני ההרחבה הקהילתית), ושלרוב הדירות אין אפשרות של בניית חנייה צמודה לבית. אבל לחלק מהן יש, למשל: בגוש 44 היחידות (שכבר עבר שיפוצים וחיבור יחידות) לאורך הכביש ממשק החי לחדר האוכל, שברוב בתיו גרות היום רק שתי משפחות ולא ארבע, או בגוש הבתים שמצפון לכביש הנזכר לכיוון הבריכה, שלרוב דירותיו אפשר לבנות חנייה צמודה כלפי דרום-מזרח (לכיוון בתי הילדים) או לצפון (לכיוון הבריכה ומשק החי). אזור שכונת הסלע וקבוצת המבנים שבחזיתה יותר בעייתי, אבל גם לו אפשר לתת פתרון חלקי, וחלק מהתושבים כבר פתרו את הנושא בעצמם. ברוב שאר אזורי הקבוץ ניתן לפתור את הבעיה. הכי חשוב להתחיל לחשוב בכיוון זה מבחינה תכנונית, בעיקר בבניית הרחבות/שכונות חדשות אבל גם בשיפוץ של מבנים בכל תחומי הגושים האחרים. יתרונות ההצעה הם שכל משפחה דואגת לתחזוקת החנייה שלה. זה נהוג בכל העולם, ואין סיבה שגם אנחנו לא ננהג כך. והכי חשוב: תיפסק החנייה "הפראית" ברחבי הקיבוץ, שוועדת התכנון כבר העירה עליה פעמים רבות.

דיור בר השגה: התייחסתי לכך בעבר הרחוק, לפני שנבנתה שכונת הצעירים במקום "שיכון א" שנהרס, כדירות מעבר למשפחות עם ילד אחד או שניים, ואני חוזר על הצעתי: בניית מבנים בני קומות (לא רבי קומות). מדובר במבנים בני ארבע קומות עם ארבע יחידות דיור בכל קומה, עם חנייה מסביב (או מתחת) לכל מבנה, מעלית, נקודת אשפה ושירותים טכניים מרכזיים בהתאם להמלצות מקצועיות. הדייר יקבל דירה חדשה, מודרנית ולא יקרה. בנייה לגובה מתוכננת בכמה קיבוצים וגם מבוצעת במעגן מיכאל, ויש לה תמיכה של גורמי תכנון והנהלת התנועה הקיבוצית, כפי שהתפרסם בכמה מאמרים בעלוני התנועה בעשור האחרון. יש להצעה כמה חסרונות, כמו חוסר בשטח גינון, אבל הניסיון מלמד שהאוכלוסייה המדוברת כמעט שאינה עוסקת בגינון. לעומת זאת, יתרונותיה רבים, וביניהם חיסכון גדול בשטח

נעים להכיר / שיחה עם מייקל רוס / מירב גרץ-רוזן

מאד ואנחנו אותם. המשפחה שמרה על אורח חיים יהודי מתון, והורי היו ציונים. אני זוכר עד היום את צעקת השמחה של אמא שלי כשהודיעו ברדיו על הקמת מדינת ישראל". בשבתות הלכו מייקל ואחיו לבית הכנסת עם האב, ומייקל היה בתנועת "בני עקיבא" ואחר כך ב"הבונים". בלידס היו אז כ-13,000 יהודים, קהילה חזקה ומשגשגת. היום חיים שם כ-8,000. רבים עזבו ללונדון או לארצות אחרות ורבים גם עלו לארץ, כמו למשל יונתן בלצר, בן הדוד של מייקל שהצטרף לשמיר, התחתן עם מריה ופה נולדו להם דיויד ומגאן. אל הקשר עם יונתן ואחר כך עם מריה נגיע בהמשך, אבל בינתיים מייקל המשיך לטפח את הקשר שלו עצמו עם ישראל. ב-1964 הוא ביקר כאן לראשונה עם קבוצת צעירים מאנגליה, וטייל אתם ברחבי הארץ, ממטולה ועד ים המלח. הם לנו כמה לילות במלון "רמת אביב", שהיה אז מהטובים בארץ, ושם הייתה למייקל חוויה נחמדה: באחד מהבקרים, כשירד לשחות בבריכת המלון, הוא ראה אדם יושב ליד אחד משולחנות הבריכה ואוכל תפוח. זה היה גבר נאה, לבוש מדים, ועל עינו השמאלית רטייה שחורה. מייקל, שלא זיהה את משה דיון, התיישב לידו והם שוחחו. רק מאוחר יותר נודע לו מי במי מדובר. כשאני מעירה שדיון היה שם כנראה עם אחת מידידותיו (כפי שידוע כל מי שקרא את הביוגרפיות שלו) - מייקל לא נותן להשערה זו לקלקל לו את החוויה.

האם חווית אי פעם אנטישמיות? אני שואלת. "כן, בהחלט! החוויה האנטישמית הראשונה שלי הייתה בגיל חמש, בגן הילדים שבו למדתי. חברתי לשולחן, ילדה חמודה, אמרה לי יום אחד 'אתה יהודי, אתה לוקח לנו את כל הדגים'. סיפרתי זאת להורי, והם הסבירו לי שיש בעולם אנשים שלא אוהבים יהודים. בשבילי זה היה שיעור חשוב, כי נעשיתי מודע ליהדות שלי ולעובדה שלא לכולם טוב איתה. עם זאת, וכנראה בזכות הבסיס היציב והבטוח שהורינו נתנו לנו, מעולם לא ראיתי באנטישמיות איום. גם בתיכון פגשתי בה, יותר בזרמי העומק שביני לבין שאר הנערים, אבל היו גם שאמרו לי 'תחזור לפלשתינה'... זה היה תיכון קשוח עם מנהל שאהב מאד גינונים צבאיים. היו בו כאלף תלמידים, 30 מתוכם יהודים. לא אהבתי את המקום ואת השקפת העולם שלו, ובגיל 16 עזבתי אותו והפסקתי ללמוד".

מייקל הצטרף לאביו בבית העסק שלו. אחיו כבר למד רפואת שיניים באוניברסיטה. "התחלתי כמנקה רצפות וכאחראי על חימום החנות בתנור הפחם שהיה בה", הוא מספר. "זו הייתה חנות קטנה מאד, ועם הזמן למדתי את כל מה שהיה נחוץ. התחלתי גם לגלגל רעיונות בעניין פיתוח אפשרי, אבל לא רציתי לפגוע באבי, שהיה בן הדור הישן". ב-1972 נפטר האב, "ואני התיישבתי והכנתי תוכנית עסקית

מייקל נולד ב-1939 בלידס, אנגליה. היום הוא גר בשמיר, בן זוגה מזה כשמונה שנים של מריה בלצר, ומרגיש שהגיע לגן עדן. כדי לשמוע על כל מה שקרה לו בין לבין נפגשתי אתו, והאופטימיות המדבקת שלו שלחה אותי הביתה עם חיוך גדול.

משפחת אביו של מייקל, משפחת רוזנבאום, חייה באנגליה הרבה שנים. סבא של אבא שלו אפילו נכלל במפקד האוכלוסין שערכה הממלכה הבריטית ב-1847. האב עצמו נולד ב-1900 והיה תלמיד מצטיין. כשהיה בן 12 זכה במדליה בתחרות אריתמטיקה שנערכה בבית הספר שלו בלידס, ולפי המקובל היה אמור לקבל תפקיד בחברת הרכבות הבריטית. הייתה רק בעיה אחת: היה לו שם שהעיד על היותו יהודי - רוזנבאום, והתפקיד המובטח ניתן לנער אחר, ממוצא אחר. יתכן שאז נזרעו זרעי ההחלטה לשנות את שם המשפחה לרוס, מהלך שאביו עשה בהמשך חייו. בגיל 32 התחתן האב עם אימו של מייקל, שאותה פגש במרכז הקהילתי היהודי בלידס. היא הייתה בת למשפחה שהיגרה לאנגליה ב-1898 מלטביה, שהייתה אז חלק מהאימפריה הרוסית. באנגליה אביה היה רוכל שעבר עם מרכולתו משוק עירוני אחד למשנהו, והמשפחה חיה בצמצום. אמא של מייקל אהבה לרקוד, וזכתה בפרסים בכמה תחרויות ריקוד. מייקל שומר עד היום את הגביעים שקיבלה. אחרי שהתחתנו פתח אביו של מייקל עסק משלו, לממכר בדי ריפוד, ושינה את שם המשפחה לרוס, שם שאתו קל יותר להצליח בעסקים. ב-1935 נולד הבן הבכור ג'ק, אחיו של מייקל, שנפטר כאיש צעיר, וארבע שנים אחריו נולד מייקל.

מייקל מגדיר את עצמו כאדם בר מזל: "נולדתי עם שלושה 'אָסִים' (קלפים מנצחים) ביד", הוא אומר. "הראשון היה שנת הלידה שלי, השני - היכן שנולדתי, והשלישי - למי נולדתי". כיליד השנה שבה פרצה מלחמת העולם השנייה הוא זוכר אמנם את ימי המלחמה באנגליה ואת הירידות למקלט הביתי בזרועות אימו, אבל כנער וכאיש צעיר הוא נהנה מהשגשוג בבריטניה ובעולם בשנים שלאחר המלחמה: המדע, הטכנולוגיה, התרבות - כל אלה התפתחו מאד. העולם התקדם, ומייקל נהנה ממה שהיה לו להציע. ה"אָס" השני היה כמובן הזכות להיוולד באנגליה, אי של דמוקרטיה וחוסן באירופה המחשיכה והולכת של שנות מלחמת העולם. מייקל אומר שאת תחושת הביטחון של להיות בריטי באותן שנים הוא זוכר עד היום. וה"אָס" השלישי, החשוב מכולם, הוא הבית שבו נולד. "חינו חיים צנועים, אבל חמים, תומכים ואוהבים מאד", הוא מספר. "מעולם לא שמעתי את הורי מתווכחים או כועסים. הם אהבו אותנו

של עשר שנים לחנות. בכל שנה משהו נוסף. בסוף הטבלה כתבתי בגדול: לצאת לבורסה! אני שומר את התוכנית הזו עד היום. ואכן, ניהלתי את החברה עשר שנים, שבסופן היא הונפקה בבורסה. הפכנו לחברה הגדולה ביותר באנגליה לייבוא בדי ריפוד, ולעניות דעתי גם לטובה ביותר. ייבאנו בדים מבלגיה ואיטליה, ובשלב מסוים גם גרמניה הצטרפה ליצרניות, אבל אני לא רציתי לעשות עסקים עם גרמניה. רק אחרי כמה שנים, כשראיתי שגם מדינת ישראל כבר עושה עסקים עם גרמניה, התחלנו לייבא משם.

איזה מנהל היית? אני שואלת. "חשבתי אז, ואני חושב גם היום, שטיפול טוב בעובדים הוא הדבר החשוב ביותר. כבר היינו חברה גדולה, עם מועצת מנהלים וכו', ועדיין הקפדתי לפגוש כל עובד חדש, לשוחח אתו ולספר על ראשית ימי החברה ועל חשיבותה בשבילי. הסברתי לעובדים מה מצופה מהם, וציפיתי שיעבדו טוב, אבל גם עשיתי הכל כדי לתת להם יחס טוב והערכה. לדעתי עובד חייב להרגיש בבית במקום העבודה כדי לתת את כולו לחברה. הייתי ונשארת ביחסים טובים עם רוב העובדים שלי, וכשהחלטתי לפרוש לא מכרתי את החברה: העברתי אותה לעובדים, שמנהלים אותה מאז בעצמם. חשבתי שהם ראויים לזה".

בין מייקל פגש את מי שתהיה אשתו. היא למדה באוניברסיטת לידס והוא ביקר שם את אחיו. "היא לא הייתה יהודייה, ולי היה חשוב מאד שאשתי תהיה כזו, אז היא התגיירה בבית הדין הרבני בלידס. תהליך לא קל. התחתנו ב-1981 ונולדו לנו 3 ילדים: ג'רמי, סימון ודניאל. בהמשך התגרשנו, אבל נשארנו ביחסים טובים". ג'רמי הוא היום רופא שמתמחה בחקר האיידס ועובד בחברת תרופות אמריקנית גדולה. דניאל חי בבנגקוק ועובד בחברת השקעות המנהלת פרויקטים בכל המזרח, והבת, סימון, עובדת בתפקיד בכיר חברת "טד" (Technology, Entertainment, Design) - ארגון ללא מטרת רווח העוסק בהפצת ידע חדש ומחקרים חדשניים בתחומים מגוונים באמצעות הרצאות קצרות של מומחים לציבור הרחב. למייקל יש ארבעה נכדים, כולם בבנגקוק, והוא נוסע לבקר אותם כמה פעמים בשנה.

"כשהילדים היו קטנים באתי אתם לביקורים בארץ. היה

לי אז בית בחופית, ליד הים, ובילינו שם. כשהם גדלו, וכבר הייתי גרוש, נסעתי הרבה לתאילנד, לארצות הברית וגם לארץ. בביקורים כאן נסעתי מדי פעם לבקר חברים שגרו ברמת הגולן, ויום אחד נזכרתי שבעצם יש לי בן דוד בארץ - יונתן בלצר. הוא היה צעיר ממני, כך שבאנגליה היינו בקשר די מצומצם. יום אחד הוא עבר לארץ, ומאז בכלל לא ראיתי אותו. באחת מהנסיעות שלי לרמת הגולן החלטתי לחפש אותו, אבל לא ידעתי איפה הוא גר. כל מה שזכרתי היה שהוא גר בקיבוץ שנמצא ליד כפר בלום. נסעתי לכפר בלום, ושם היה מי שהכיר אותו ושלח אותי לשמיר. פגשתי אותו בגינה שלו, והוא מיד זיהה אותי. התחברנו, ונשארנו מאז בקשר. בהמשך יונתן חזר לגור בלידס ונעשינו חברים. למרות שהיינו שונים מאד זה מזה, כמעט בכל דבר, היו לנו יחסים קרובים ונפגשנו לעתים קרובות. יום אחד יונתן הודיע לי שאובחן כחולה סרטן, ואחר כך נותח. הוא החליט להמשיך את חייו כרגיל ואנחנו המשכנו להיפגש. עזרתי לו וטיפלתי בו, וקיוויו שהוא יחלים. כשמצבו החמיר מריה הגיעה לאנגליה להיות אתו.

אז, שם בלידס, מייקל פגש לראשונה את מריה. "הערכתני מאד את העובדה שלמרות שהם היו פרודים כבר כמה שנים, היא עזבה הכל - את העבודה שלה, הבית בשמיר, הילדים, ובאה לטפל ביונתן. אמרתי לעצמי: איזה אדם נפלא היא! בימי המחלה שלו עשינו הרבה דברים ביחד בשבילו, ולאט לאט הקשר התהדק. אנחנו כבר כשמונה שנים ביחד, ואני מרגיש שאיתה עליתי לשלב חדש ונפלא בחיי. כמו שאמרתי - תמיד הייתי בר מזל, אבל מתישהו לפני כעשר שנים משהו למעלה 'סימן' אותי בנס מיוחד וכך הגעתי למריה, לקיבוץ ולישראל".

מייקל "עשה עלייה" והפך את שמיר למרכז חייו. הוא גם מצביע בבחירות, אבל סירב לגלות לי למי, כנראה כדי שלא לפגוע ברגשותי... בכל מקרה, היום הוא ישראלי וקיבוצניק בהכרה ובאהבה: "אני אוהב את הקיבוץ מאז שהגעתי לבקר כאן, ואוהב הכל: הכלבו, חדר האוכל, הדשאים, המפל, אפילו הרוחות. פגשתי כאן אנשים טובים ונחמדים. מבחינתי, הגעתי לגן עדן. אחד הדברים שאני אוהב במיוחד הוא לשבת ב"ארומה", להזמין קפה הפוך וקרואסון, וכשמגיע תורי לשמוע איך קוראים בשמי באינטונציה ישראלית. זה תמיד נחמד לי. חוץ מזה אני מעריץ את ישראל, ומלא התפעלות ממה שהושג ונבנה כאן ב-76 שנים למרות כל הקשיים. אין עוד מדינה שהתחילה מכל כך מעט, התמודדה עם כל כך הרבה בעיות והשיגה כאלה הישגים. אני רק מצטער שהעולם לא מעריך אותה כראוי לה".

אני נפרדת ממיקל, איש מאד בר מזל - לדעתו וגם לדעתי, בשאלה מה לאחל לו. "יש לי הכל", הוא צחק. "ילדים נהדרים, זיכרונות טובים מחיים טובים ומהורים נפלאים, והווה שהוא מעל ומעבר למה שאי פעם ציפיתי לו. אחלי לי שזה ימשך". ואני מאחלת, מכל הלב.

פינת הטבע של עירית / עירית שני

מקור ארוך ובראשו ציצת שערות קשתיות בצורת מצנח, וכל הזרעונים והציציות שלהם יוצרים ביחד כדור גדול שקוטרו כעשרה ס"מ. רוב הזרעונים מתפזרים ברוח.

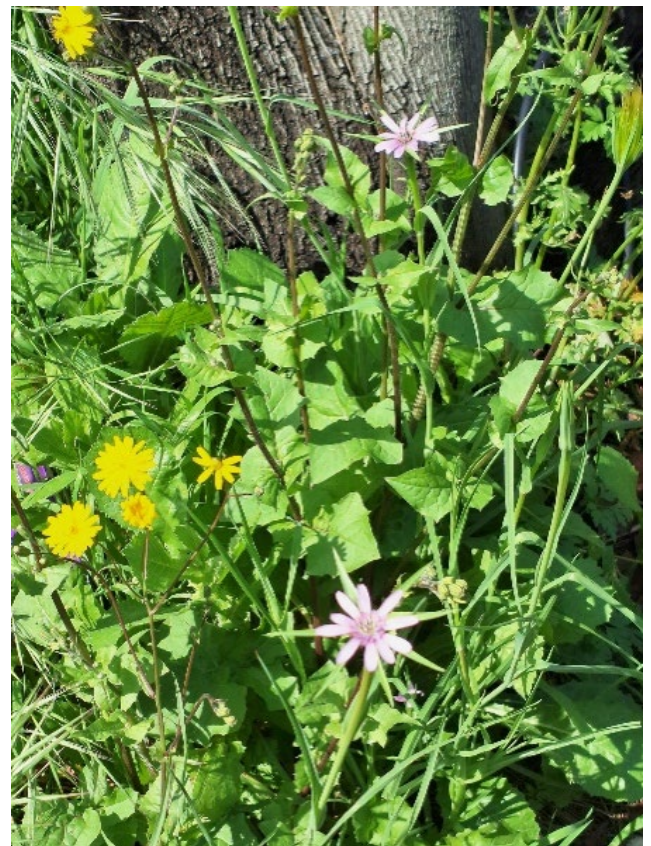
שום משולש - *Allium neapolitanum*, משפחת הנרקיסיים

השום הוא גיאופיט, כלומר צמח המגדל בצל באדמה. העלים מרוכזים ברובם בבסיס הצמח, והם צרים וארוכים. התפרחת היא סוכך כדורי, הניצב לרוב בראש גבעול פריחה גבוה. התפרחת מלווה בחפים קרומיים (מתקל) העוטפים אותה, בעוד הפרחים הם בניצן. לפרח הבודד יש שישה עלי עטיף ושישה אבקנים, והאבקה הדדית נעשית בעזרת חרקים, בעיקר דבורים. הבצלים גם מתרבים באדמה.

לשום יש מינים רבים ושונים: אחד מהם נקרא רשמית "שום הגינה", והוא זה הידוע במטבח בתור "שום". מין אחר נקרא רשמית "שום נבוב", בגלל עליו הנבובים, והוא זה הידוע במטבח בתור "בצל". גם כרישה היא מין של שום.

את השום המשולש הכרנו תמיד בשם "שום הבר". הוא גדל בסביבה, בין הסלעים, ומבהיק בצבעו הלבן. היום מצא לו שטחים נוחים לריבוי בין הזיתים (יש שם כתם ענק של שום משולש) ובשטח שבין חדר האוכל לכלבו. השם שום משולש ניתן לו בגלל גבעול הפריחה בעל הצלעות.

חודש מרץ הגיע, והאביב חוגג אחרי חודשיים גשומים ביותר. בחצי השני של ינואר ותחילת פברואר זכינו ב-17 ימים רצופים של גשם, תופעה שמופיעה לעיתים רחוקות מאוד. גם כמויות הגשם מרשימות: כבר עברנו בהרבה את הממוצע הרב-שנתי, ונראה שהחורף עוד לא הסתיים. כל שטחי הבור שסביבנו מוריקים ובעיקר מזהיבים בגלל פריחת ה"חרדלים", כפי שנהוג לכנות את כל המצליבים הצהובים שעליהם כתבתי בפברואר 2021. הפעם בחרתי בצמחים אחרים.

זקן סב מצוי - *Geropogon hybridus*, משפחת המורכבים

זהו צמח חד-שנתי עם עמוד תפרחת גבוה ובראש כל גבעול פרח יחיד. כל פרח ממשפחת המורכבים הוא בעצם תפרחת המורכבת מפרחים צינוריים שנמצאים בדרך כלל במרכז, ומפרחים לשוניים המקיפים את התפרחת. אצל זקן הסב כל פרחי התפרחת הם לשוניים בצבע סגול-ורוד. לדור הפרחים החיצוני, שבו כשמונה פרחים, לשונות ארוכות יותר מלשאר הפרחים, וצבען בהיר יותר. כל פרח כזה מלווה בעלה מעטפת ארוך בצורת משולש חד שארכו כמעט פי שניים מאורך הלשונית שאותה הוא מלווה (זהו הזקן על שמו קרוי הצמח). בכל פרח מתפתח זרעון עם

עובד מצטיין

מוסא שאכר זכה בפרס ובתעודת הוקרה של ענף הבנייה בהסתדרות / מירב גרץ-חונן

לפני כשנתיים, כשמוסא עמד לפני יציאה לגמלאות ועוד לא היה ברור אם ישאר בשמיר או לא, יהודית מסד ראינה אותו בריאיון מקיף לעלון זה על תקופת עבודתו בשמיר, על משפחתו, ועל כל מה שמעניין בחייו של אדם העובד פה כל כך הרבה שנים. הכותרת של אותו ריאיון הייתה "שמיר זה הבית השני שלי" והיום, בעודי יורדת למשרדי הבניין לפגוש שוב את מוסא, חשבתי שחברי שמיר יכולים באותה מידה להגיד ש"שמיר - זה מוסא". כי באמת, מעטים האנשים החתומים על חלק כל כך גדול מהפנים של הקיבוץ: אין כאן למעשה אף מבנה ציבור, כביש או מדרכה, בית פרטי, חניה, גן ארכיאולוגי, מסלעה או עיצוב נופי שמוסא לא חתום עליהם או על חלק מהם.

מאז הריאיון ההוא מוסא החליט להישאר בשמיר בחצי משרה, ויחד עם אמנון, זיאד ודוכי, ושאר עובדי אגף הבניין, הוא ממשיך לבנות, לשפץ, לתקן ולשפר את פני הקיבוץ. אם נלך אחורה בהיסטוריה - מוסא עובד אצלנו רשמית מאז 1994, אבל עוד לפני כן עבד כאן מטעם מחלקת הבנייה של הקיבוץ הארצי ובנה כמה פרויקטים כולל שכונת החר' ב', פרויקט היבילים בבתי הוותיקים, ועוד ועוד. בנוסף להיקף הגדול של עבודות שהוא מנהל בשמיר, מוסא פעיל מאד מבחינה חברתית ומשקית בבעיניה, שם הוא גר, וכך למשל הוא חבר בוועדת הסולחה של הכפר (מוסד שראוי אולי להקים גם אצלנו...), חבר הנהלת המתנ"ס המקומי, היה חבר בהנהלת קבוצת הכדורגל של הכפר, מזכיר אגודת המים המקומית ועוד תפקידים רבים. ככה זה כשאתה מוכר ואהוד בכפר, ומקובל על כולם ...

מטרת הביקור הנוכחי שלי במשרדי הבניין הייתה לברך את מוסא לרגל זכייתו בפרס ובתעודת הוקרה מטעם הקרן ההסתדרותית לעידוד ופיתוח ענף הבנייה בישראל. הפרס מסמל את ההערכה וההוקרה לוותיקי ענף הבניין והתעשיות הנלוות לו, והוא ניתן למוסא בסוף 2023 במסגרת איתור העובדים המצטיינים בענף. אמנון ונטע, שהמליצו על מוסא לקבלת הפרס, חושבים שאין מתאים ממנו לקבלתו, ואני מצטרפת אליהם. בשם כולנו - ברכות חמות ותודה למוסא. עלה והצלח בכל מעשיך, בשמיר ובבעיניה, והמשך ליהנות משעות הפנאי בחברת הילדים והנכדים.

בן חצב יקינתוני – *Scilla hyacinthoides*, משפחת האספרגיים

השם ניתן לו בגלל קרבתו ודמיונו הרב לחצב, וצבעו הכחול-סגול כצבע יקינתון הבר.

זהו הוא גאופיט בעל בצל גדול ותפרחת מרובת פרחים (בין 50 ל-100), בצבעים כחול וסגול. עמוד התפרחת עשוי להגיע לגובה של מטר וחצי ואף יותר.

שושנת עלים ירוקה מופיעה כבר בחדשי הסתיו, מתוכה עולה בפברואר-מרץ עמוד הפריחה. אחרי הבשלת הזרעים נובלים העלים הירוקים (אצל החצב הם מופיעים אחרי הפריחה). בגמר ההתארכות של עמוד הפריחה נפתחים דורי הפרחים זה אחר זה, מתחתית התפרחת כלפי מעלה (בדיוק כמו אצל החצב). הפרח כולל שישה עלים בצבע תכול-סגול, לעתים עם פס ירקרק בצדם החיצוני, ויש לו שישה אבקנים. האבקה היא בצבע סגול כהה, אך לפעמים גם צהובה. האבקת הפרחים נעשית על ידי דבורים וחרקים נוספים. הפירות נפתחים בתחילת הקיץ, ומפזרים את הזרעים באמצעות תנועה של עמוד התפרחת ברוח או בעקבות פגיעת בעלי חיים. צמחים חדשים מופיעים בכל הסביבה שבה הצמח גדל, וכך הגיעו גם לגינה שלי.

תהליך אישי של שינוי אורחות חיים: שיחה עם יוחאי פלדמן / נעמה אבני-בייפוס

מזון מן החי, אבל עדיין סבר שהימנעות כוללת מאכילה (צום ארוך טווח) הוא רעיון הזוי ובלתי אפשרי. אז נתקל במודעה של מי שמלמד את שיטת ה"פראנה", המבוססת על הימנעות כמעט מוחלטת ממזון, והחליט להצטרף לסדנה שלו ולהתנסות ברעיון. כך החל להתנסות בדבר שכמה חודשים לפני כן עוד חשב שהוא "הזוי", ונכנס לתהליך של תשעה חודשים - שלושה חודשי הכנה, שלושה חודשי סדנה ושלושה חודשי תרגול וכניסה לאורח חיים פראני. יחד אתו למדו בסדנה כתשעים איש, רובם המוחלט ישראלים.

שאלתי את יוחאי כמה זמן אפשר לחיות ללא מזון, והוא אומר שאישית לא פגש פראני שאינו אוכל כלום, אבל פגש אנשים שחיים משתיים או שלוש ארוחות בשבוע. על אנשים שלא אוכלים כלום במשך שנים יש לא מעט חומר שאפשר למצוא באינטרנט. רוב האנשים לא מאמינים למה שמסופר שם, ולדעתי יש פשוט דברים שהם כל כך רחוקים מעולם החוויות שלנו, שאין לנו אפשרות להבין או לקבל אותם.

שיטת הפראנה מלמדת אנשים לטעון את גופם באנרגיה שאינה באה ממזון (רעיון שכאמור, נראה לרוב האנשים הזוי). הצומות הרבים יחד עם טכניקות של מדיטציות מאפיינים את השיטה, והם המאפשרים לגוף להיגמל מהתלות במזון, שאת רובו אנחנו כלל לא צריכים! הרבה מאוד מהאכילה היא רגשית, ומעמיסה המון עבודת עיכול על הגוף. טכניקת הפראנה מאפשרת לגוף להיטען באנרגיה חליפית (לאוכל), האופפת אותנו ורק מחכה שנתחבר אליה. ליוחאי היה אומץ להאזין לדברים, לקרוא להתעמק בהם, ולבסוף לנסות את ה"פראנה". הוא לא עשה זאת כדי לרזות, בכלל לא! מה שמשך אותו לתהליך היו הרצון הצורך להתנתק מהתלות באוכל, אחרי ששנים הוא הרגיש שהאוכל למעשה מנהל אותו. לדבריו היה בו פחד פנימי מרעב, שגרם לו לתכנן תמיד את עניין האכילה לאורך היום וככל אותו לתודעה מוגבלת (פחד שהוא לא יכול להסביר, כיוון שלא היה רעב אף יום בחייו). בראשית התהליך עברו על יוחאי ארבעה ימים של צום מוחלט. הוא מספר בהתלהבות שבהתחלה הגוף עובר סוג של שוק, אבל במקביל עולים גם תחושות נפשיות של התעלות ושחרור, והרבה רגשות חדשים. יחד עם הקושי הפיזי יש תחושה חזקה של אושר מזוקק, והחשש שיקרה משהו דרמטי מתפוגג לאטו. בסוף אותם ארבעה ימים יוחאי הרגיש שהוא מוכן לגמרי לעוד ארבעה ימים כאלה! הוא הבין שהוא חווה חוויה משמעותית שתשפיע עליו מאד בהמשך.

שאלתי את יוחאי איך הייתה החזרה הביתה אחרי הסדנה והחוויה הכללית. כצפוי, שקמה ושאר בני המשפחה חשבו

יוחאי פלדמן עשה לאחרונה מהפך גדול בחייו ואני, כמו רבים אחרים, הייתי סקרנית לשמוע מה היה הרקע לשינוי ומה הוא השינוי עצמו.

לתפיסת העולם החדשה שלו קוראים "פראנה", שהיא אנרגיית החיים העוטפת אותנו.

יוחאי, שהוא טבעוני שנים רבות (מעל 14 שנים), שמע על הפראנה בעבר, ובמשך זמן רב התייחס בחשדנות ל"פראנאים", ובכלל לאפשרות שניתן להזין את הגוף שלא דרך אוכל. הפעם הוא חש בשל להתקרב לעולם הזה, ומצא את עצמו קשוב לתפיסה החדשה בעבורו, מתעניין בהיגיון שעומד בבסיסה וחש רצון להתנסות בה. הוא אומר שהזמן היה פשוט נכון, כך שהדברים מצאו אצלו אוזן קשבת.

יוחאי זוכר שכבר בגיל צעיר הוא התבונן בוותיקי הקיבוץ, כולל בהוריו, וחשב לעצמו שלא היה רוצה להזדקן כמוהם, בבריאות רופפת שמלווה בסבל. כבר בגיל צעיר הוא התחיל להתעניין במה שנקרא "אורח חיים בריא", וכאדם סקרן לא חסך מעצמו ניסיונות וחשיפה לנושאים רבים בתחום הבריאות והרפואה האלטרנטיבית. בגיל 35 חווה משבר אישי שהיה מלווה בקשיי שינה, ובחיפושיו אחר פתרון הגיע לעדנה אילת שנתנה לו משקה צמחים בשם "אינטרא". הוא אומר שמשקה זה התחיל אצלו תהליך הבראה ששינה לא רק את בריאותו אלא ממש את כל חייו. "עד אז", הוא נזכר, "תמיד, מאז הילדות, הייתי לא-אנרגטי, עייף, חולה ומצונן לעיתים קרובות". האינטרא קירב אותו לתחום הרפואה הלא-קונבנציונלית, בתהליך שחפף במידה רבה היכרות אחרת שלו עם רזי הרפואה האלטרנטיבית, דרך ילדיו שנרפאו באמצעותה מדלקות שונות.

ההצלחה הזו, יחד עם הניסיון הטוב של השימוש באינטרא, חיזקו את דעתו של יוחאי שבמבחן התוצאה - הרפואה האלטרנטיבית מצליחה בהרבה מקומות שבהם הרפואה הקונבנציונלית חסרת אונים. בתוך תהליך ההתקרבות לתחום, יוחאי ושקמה פגשו גבר נורווגי שפתח בארץ קליניקה לטיפול בילדים עם קשיי תקשורת, והוא הזמין אותם לקורס שבו למדו את שיטות העבודה שלו, ויוחאי מספר שזו הייתה תחילת המסע שלו עצמו כמטפל אלטרנטיבי. הוא כבר היה כבן 38, והקורס שעבר חשף בפניו את כוחות הריפוי שיש בו, ושלדעתו נמצאים אצל כל אחד מאיתנו.

לאורך השנים יוחאי צבר ידע והשתתף בסדנאות בנושאי תזונה נקייה ובריאה, וכבר הפנים את התפיסה שרואה בצריכת מזון מעובד ועתיר חומרים מלאכותיים ורעילים את שורשן של בעיות הבריאות בעולם המערבי המודרני. הוא עבר לטבעונות, ונוכח אמנם שניתן לחיות טוב ללא

שהוא "ירד לגמרי מהפסים", וגם רבים מאנשי הקיבוץ, למרות שחלקם פרגנו לו, הזהירו שהוא מזיק לעצמו. יוחאי מצידו מרגיש מצוין, מלא אנרגיה, עושה פעילות גופנית ואפילו עלה קצת במשקל בחזרה. ברור לו שהתגובות נובעות מדאגה, אבל הוא דבק בדעתו שהתהליך תרם לו מאד מאד.

תוכל לפרט ביחס לתרומת התהליך, שאלתי אותו. יוחאי השיב שהתובנה הראשונה שלו במהלך התוכנית הייתה השחרור שהשיג מהתלות באוכל, והעושר הפנימי שמילא את מקום הצורך באוכל. "האוכל הוא לעתים קרובות צורך רגשי", הוא מוסיף. "התאוה לאוכל מנהלת אותנו, וגם אני הייתי במצב כזה, שהיה מאד לא נוח לי. היום פשוט השתחררתי מזה. כמובן שאני עוד אוהב לאכול ונהנה מאוכל שאני אוהב, אבל לא מתוך צורך בלתי נשלט. אני אוכל כשאני רוצה, לרוב פירות וירקות, יודע להבחין מתי הרעב הוא צורך רגשי. תובנה נוספת שלי היא שהגוף צריך לנוח מעומס האוכל. כשאין אוכל בגוף, אני הרבה יותר אנרגטי וקל לי להתחבר לאזורי הרגש הפנימיים ולאינטואיציה. האוכל הוא לעתים קרובות חסם בפני החיבור הפנימי". יוחאי מספר שרמת הרגישות האנושית שלו הרבה יותר גבוהה היום, גם כלפי אחרים אבל בעיקר כלפי עצמו: "אני יודע לחוש ולנתח אם דברים שאני עושה או שקורים לי - מחלישים או מחזקים אותי. ובכלל - החיים ללא רעב הרבה יותר רגועים. הדחף לאכול עושה לנו המון 'רעש' בחיים".

האם אתה חש איזה דחף "מיסיונרי", להביא עוד אנשים לראות את האור הזה? "ממש לא! אני בעצמי פקפקתי

מאד עד שכנסתי לתוכנית, ועשיתי את זה בדיוק כשהייתי בשל לקבל אותה. רוב התובנות שלי בעקבות המהלך הזה הן פנימיות, לתוך עצמי. אני מבין את עצמי הרבה יותר טוב ונהנה מהאנרגיות שיש בי וסביבי, ומבין שלא הכל זה אוכל - האושר לא נמצא במקרה!"

האם אתה מרגיש שהגעת לטופ של השיטה? "לא! אמנם סיימתי את התהליך המונחה של הפראנה. אבל עוד לא הגעתי לאיזון שלי - יש עוד דרך ללכת... כיום אני אוכל כמעט כל יום. יום בשבוע אני בחופש מאוכל, ואולי בהמשך יהיו יותר ימים כאלה, הכל לפי מה שיעשה לי טוב. אני משתדל להיות מחובר לאותנטיות שלי ופחות להרגלים שמלווים אותי כבר הרבה מאוד שנים, ושלא בהכרח מטיבים איתי. שינוי הרגלים הוא לא דבר שקל לעשות, אבל להיפטר מהרגלים מזיקים ויחד עם זה לסגל הרגלים מיטיבים זה הדבר הנכון למען הבריאות שלנו. זה מסע שכנראה לא יגמר לעולם, אך תמיד כדאי לשאוף אליו. המוטו שלי בחיים הוא שהדבר הקבוע היחיד שיש הוא השינוי, ושכולנו נמצאים בתוך תהליך מתמיד של שינוי. שינוי הוא דבר חיובי וחשוב לא לפחד ממנו אלא לזרום אתו, לצאת מאזור הנוחות, לנסות, להעז ולעשות זאת בשמחה!"

"חשוב לי להדגיש", הוא אומר לסיום, "שהפראנה היא לא רק מה לא - היא בעיקר מה כן! מה כן עושה אותי שמת, מה כן מעלה לי את האנרגיה הפנימית, מה כן מקדם אותי וכו'. ותובנה נוספת, חשובה ואחרונה, היא זו: אם לא אוכלים - לא באמת יבוא שוטר". 😊

מימין: שופי אהרון, אדוה ברנור, קשת אלוני, אביב בלחסן, יזהר בן יעקב, יהונתן אדוט לילי אוראל, דפנה חדד וניצן שפיגלר

שמובילה אתי נוסבאום, הכינו שי לחיילי שמיר, יצאו למפגש עם בני גילם בבית-ספר בעפולה (שם למדה אדוה ברנור בתחילת המלחמה, עד שחזרו לשמיר), בילו בפעילות גיבוש בפארק האקסטרים בעכו, ובשבוע שעבר הכינו עוגות וחלות שחולקו לכיתות הכוננות באזור. ואולי גם ראיתם את השלט שתלו בכניסה לקיבוץ... בקרוב מתוכנן שבוע פעילות בנושא הקיבוץ של פעם, ובהמשך גם טיול עם ההורים בסגנון מסע "ביג" של המועצה, שרובם פספסו השנה. כמובן שיהיו פעילויות נוספות. כרגע הנערים בחרו שלא להעלות מופע, כפי שהיה מקובל בשנים קודמות, ויתכן שימצאו חלופה יצירתית שתתאים להם יותר (בלי נדר). נצל את ההזדמנות להודות לצוותי החינוך, שלמרות המצב הלא פשוט והתחלופה בתוך הצוותים תומכים בנערים ומייצרים להם שגרה. נמסור גם דרישת שלום לנשרים שאינם בשמיר כרגע - תלם ואמה שבתאילנד ואופיר שבטבעון - בתקווה להתראות בקרוב.

השנה מציינים נערי קבוצת "נשר" את שנת בר המצווה שלהם. קצת לפני תחילת שנת הלימודים הוקם צוות מוביל של הורים ואנשי צוות החינוך, שביחד עם הילדים תכנן פעילויות במגוון של תחומים שיתקיימו לאורך השנה. הספקנו לקיים פעילות גיבוש ראשונה ולעצב לוגו לפני שפרצה המלחמה והכל נעצר. בשבועות הראשונים בכלל לא חשבנו על כך. חלק מהנערים ומשפחותיהם שהו בחו"ל, ומי שלא היו פזורים במקומות שונים בארץ. במהלך נובמבר חלק מהקבוצה כבר שב לשמיר, והצוות המצומצם נפגש שוב לנסות ולחשב מסלול מחדש באופן מותאם למצב. הקו שהנחה אותנו היה מעגלי שייכות - גיבוש הקבוצה, הקשר עם הקהילה והיכרות עם האחר, תוך הדגשת ערכים של עצמאות, אחריות אישית וקבוצתית, יוזמה ויצירה לטובת הקהילה והחברה, וראיית האחר. בין היתר, הנשרים התגייסו לעזור בפרויקט הכלניות

עץ המוצצים - ריאיון עם הללי רונן / יעל קמחי אוראל

(האמצעיים) והכחולים (הצעירים) שתלו. ויש גם ילדים שתלו והתחרטו ...

זה עזר לך?

כן. עוד לא תליתי את כולם. תליתי שניים, ויש עוד ארבעה שאתלה אחרי פורים (מרית מזכירה כאן שמדובר בתהליך שהללי נמצאת באמצעו).

בהצלחה להללי ולכל הילדים שנפרדו או עומדים להיפרד מהמוצצים!

אם עברתם לאחרונה בסביבות גן רימון אולי נתקלתם בנוף בעץ טיפה שונה: הענפים שלו מקושטים, ותלויים ממנו פירות צבעוניים. יש עליו שלט קטן: "עץ המוצצים". מדובר ביוזמה של הגנת דורון, ויחד איתה הובילה את הפרוייקט הללי רונן מהקבוצה האדומה (הבוגרים) בגן. נפגשתי איתה ללמוד קצת על עץ המוצצים.

ספרי לי מה זה העץ הזה?

זה עץ מוצצים. מי שמסיים להשתמש במוצץ שלו תולה אותו על העץ בחוט. אפשר גם לקשט את החוט.

של מי היה הרעיון לעץ שלי, יחד עם דורון הגנת.

מאיפה הרעיון?

אני כבר גדולה ועוד מעט אנחנו עולים לכיתה א'. אני נשארתי עם מוצץ וקשה לי עדיין להיפרד ממנו. אז הקמנו את עץ המוצצים כדי לעזור לי. זה היה רעיון של דורון ואז אני הקמתי אותו.

ספרי לי על התהליך.

בהתחלה עשיתי שיחה עם דורון. החלטנו לעשות עץ, ותכננו את השלבים. יצאנו לחפש עץ מתאים, שיהיה גדול מספיק אבל לא גדול מדי. מצאנו את העץ, ואז דיברנו עם דודו מהנוי, שאישר לנו להשתמש בו. למדנו על העץ וגילינו שזה אדר סורי. הכנתי שלט לעץ, וגם הכנתי עם חברות מודעה ללוח המודעות בחדר האוכל שמזמינה עוד ילדים לבוא ולתלות עליו מוצצים כשהם נפרדים מהם. אהבתי את התהליך, אבל אני אהבת גם את העץ.

יש עוד ילדים שכבר תלו עליו מוצצים?

כן. בעיקר אדומים (הבוגרים). חלק מהם כבר נפרדו מהמוצץ ועכשיו תלו את המוצצים שההורים שמרו להם. יש גם ילדים צעירים יותר, מהצהובים

צילום: יעל קמחי אוראל

ראיון עבודה / והפעם עם מארק בסקין

שיש ביו BMC לבין מכללת תל-חי מאיץ גיוס והכשרה של עובדים מוצלחים לחברה, בין השאר באמצעות פרויקט "הטובים לתעשייה" שבמסגרתו מועסקים בה סטודנטים מהמכללה לתקופת הכשרה. רוב בוגרי התוכנית נקלטים כעובדים קבועים בחברה.

ב-2007 התחלתי לעבוד ב-BMC כבודק תוכנה במערכת הפעלה שנקראת z/OS Maiframe. יצא לי להכיר את המקור של עולם התוכנה, להשתמש ב-Assembler IBM וגם לכתוב בדיקות אוטומטיות בשפת Rexx. עם הזמן התפתחתי לכתיבת אוטומציה ובדיקות עומסים על המוצר, אחר כך לאחראי על חלק מהפיצ'רים בגרסאות השונות, אחר כך לתפקיד scrum master של צוות פיתוח ו-QA, ולבסוף, אחרי קצת יותר מעשור, הפכתי להיות מנהל של צוות QA (בקרת איכות) מיינפריים ושל צוות בדיקות ביצועים. היום אני עובד בחטיבה של אחד ממוצרי הדגל של סניף תל-חי ושל החברה בישראל, שנקרא Control-M. מדובר במערכת לתזמון עבודות וניהול תהליכים אוטומטיים במערכות הפעלה כמו Windows, Linux, Unix AIX, Mainframe, Solaris ועוד. זה כלי תוכנה שמאפשר לארגונים לתזמן ולנהל את הרצת המשימות והתהליכים השונים במערכות המחשבים שלהם בצורה אוטומטית ויעילה. אם כך - למה אתם לא מכירים את המוצר? הסיבה היא פשוטה: משתמש הקצה אינו בן אדם פרטי, אלא חברות ענק עולמיות, ויש גם לקוח קטן בישראל - בנק לאומי... אני מנהל צוות QA אפליקציות שאחראי על בדיקת תוספי התממשקות של Control-M למוצרי צד שלישי.

האתגרים כרגע הם תהליכי עבודה חדשים, בדיקות אוטומטיות ופיצ'רים חדשים בצוות הנוכחי. זה תהליך שיכול לקחת שנים, ובסופו או ברגע של מיצוי אני בטוח שאתגלגל לתפקיד הבאה ו א מ ש י ך ל ה ת פ ת ח ב מ ס ג ר ת ח ב ר ת BMC.

אני במחנה מישה לרשקובין, שפיף אג' בנאליה, חזר בקאמפוי
זצפון ולובד עם פואל ב-BMC. רבים זוכרים אלא כימישה
פיקדן, שרקד בחלי פיקבון

שמי מארק בסקין. נולדתי ב-1980 במזרח הרחוק של רוסיה, בעיר שנקראת ולדיוסטוק, על גבול סין, צפון קוריאה ויפן. רק לא מזמן נפל לי האסימון והבנתי למה קראו לעיר ככה: ולדי - לשלוט, ווסטוק - מזרח. גדלתי במשפחה ממוצעת של אותה תקופה לשני הורים עובדי מדינה: אבא היה קצין בצבא ואמא אחות במרפאת ילדים. אפילו הספקתי לעבוד עניבה אדומה של חלוץ לתקופה קצרה, לפני שברית המועצות הקומוניסטית התפרקה.

בדיעבד אני מבין שהורי לא רצו לעלות לארץ אבל רצו להבטיח לי עתיד טוב ובטוח יותר. ההזדמנות הזאת נפתחה במסגרת תוכנית נעל"ה, וב-1995 עברתי את כל המבחנים והתקבלתי אליה. בתחילת שנת הלימודים של אותה שנה עליתי לארץ, הישר לקיבוץ שמיר, מלווה בנאומים של אבא על ציונות ובדמעות של אמא על גוזל שעזב את הקן לתמיד. כך התחיל הסיפור שלי בשמיר, בקבוצה ראשונה של נעל"ה, עם מאיה אורן - האמא הקשוחה, טובית קמחי - המדריכה המפנימה ותמיר הוד הסחבק והדמות לחיקוי. המשך הסיפור די דומה לזה של נער באותו גיל בקיבוץ. למדתי בעיינות ירדן בכיתות י', י"א ו-י"ב, ובחופשים עבדתי במטע או בחדר האוכל. סיימתי את הלימודים עם בגרות מלאה, התגייסתי לצה"ל ובתום השירות עשיתי שנת מכינה במכללת תל-חי. שיפרתי בגרויות במתמטיקה, פיזיקה ואנגלית, מארבע לחמש יחידות (החינוך הסובייטי לא מרפה...).

את הטיול הארוך אחרי הצבא לאסיה או לדרום אמריקה לא יכולתי להרשות לעצמי, אז נסעתי לאנגליה ועבדתי בחברת אבטחה של מוסדות יהודיים ואנשים עשירים. כל התקופה, ומגיל מאוד צעיר, תמיד ידעתי שאני רוצה לעסוק בתחום המחשבים וה-IT, כך שאחרי

שנה בלונדון חזרתי לקיבוץ הישר ללימודים בחוג למדעי המחשב במכללת תל-חי. בשנה האחרונה ללימודים התקבלתי לקורס Mainframe בחברת הייטק בשם BMC שנמצאת קרוב למכללה, בגן התעשיות תל-חי, ואחרי כמה חודשים, בסוף 2007, התחלתי לעבוד שם במשרה מלאה.

אז מה היא חברת BMC? זו חברת Software שנוסדה ב-1980 ומספקת פתרונות של ניהול ארגוני ומערכות שליטה ובקרה לארגונים. יש לה סניפים בכל העולם, ולישראל היא הגיעה ב-1999. כיום היא מעסיקה כ-380 עובדים בתל אביב ובתל-חי, מתוכם כ-230 בתל-חי. בתחילת דרכו היה הסניף בעיקר מרכז לבדיקות תוכנה (QA), אבל בהמשך החליטה החברה לפתח ולהרחיב אותו. הקשר הפעיל

מיומנה של רכזת הגיל השלישי / איריס פיאנקו-סרף

הפעם: כלניות עם אתי נוסבאום

ושדרוגים, להרצאות מעולות, למפגשים, לפעילויות שונות ולטיולים. אני מאחלת ומייחלת לימים טובים ושקטים. שנדע כולנו בית שלם, נעים ורגוע, ללא מורא ופחד. שנדע ימים של שלום, אחדות ואהבה.

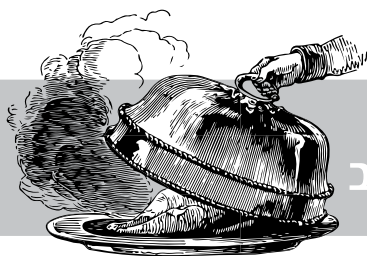

אני מרימה את העיניים מגוש הקרמיקה המרודד. זו שעת צהרים לא-נוחה, ובכל זאת האווירה נינוחה ונעימה. חברות הגיל השלישי (ולעיתים גם חבר או שניים) התגייסו למיזם המייצר 1,400 כלניות למייצג מיוחד. כל הבנות מזמזמות דיבורים-דיבורים. אני שומעת מתכונים וסיפורים, שאלות ותשובות ולעיתים מידע טכני. אף אחת לא ממש מרימה את העיניים מהחומר שכל כך מהנה לעבוד בו, והתוצאות, שלא מאחרות לבוא, מענגות וממכרות.

כולן כמו דבורים בכורת עובדות ועומלות סביב המלכה, היא אתי נוסבאום שמנצחת ביד רמה על המיזם הזה. היא חולמת ומגשימה, ואנחנו איתה.

דווקא עכשיו, כשהמצב כביכול מתחמם - רובנו בבית, בשמיר! גם אלה שהתפנו בעבר חזרו הביתה ברובם. גם ותיקי הגליל חזרו לפעילות של שבוע די מלא ולטיולים, ואנו חזרנו ללוח זמנים מתון יותר, לא יום-יומי. חזרנו לימי ההולדת המסורתיים שלנו, עם מעט עדכונים

קרואסון חמאה

חייב להיות מדויק בטירוף, אבל בהחלט יעזור ביצירת קרואסונים יפים. שומרים את מלבן החמאה שנוצר במקרר עד השימוש.

הרידוד: מרדדים את הבצק למלבן בגודל של 15x25 ס"מ ומניחים על חצי ממנו את מלבן החמאה שיצרנו. מקפלים את הבצק לחצי מעל החמאה, ומסובכים אותו כך שתפר הקיפול יהיה כלפי הגוף. מרדדים שוב (אין צורך לקרר בשלב זה) ומקפלים ב"קיפול שלוש" בצורת מעטפה - שלישי על שלישי. עוטפים בניילון נצמד ומקררים למשך כחצי שעה. אחר חצי שעה מרדדים שוב, והפעם עושים "קיפול ארבע" בצורת ספר, מהרבע לאמצע מכל צד. עוטפים בניילון נצמד ומקררים למשך חמש-שש שעות עד לילה (תמיד עדיף לילה שלם), עד שהבצק קר מאוד. מרדדים שוב ועושים קיפול שלוש נוסף. עוטפים ומקררים למשך כחצי שעה, וזהו: הבצק מוכן לעיצוב.

הכנת הקרואסונים: מרדדים את הבצק למלבן ישר בעובי של כחצי ס"מ, ובעזרת סכין חד חותכים משולשים בעלי צלעות ארוכות (מה שיבטיח קרואסונים יפים במיוחד). מגלגלים כל משולש מהבסיס ועד לשפיץ, עד שנוצר קרואסון יפה. מניחים את הקרואסונים במרווחים על גבי תבנית תנור מרופדת בנייר אפייה. חשוב להניח אותם עם השפיץ כלפי מטה, כדי שיישארו סגורים ולא ייפתחו במהלך האפייה.

התפחה ואפייה: מתפחים את הקרואסונים בטמפרטורת החדר עד שהם כמעט מכפילים את נפחם, ובינתיים מחממים תנור ל-175 מעלות. מברישים בעדינות את הקרואסונים התפוחים בכיזה טרופה. אופים במשך כ-12-16 דקות עד שהם זהובים, שמנמנים ותפוחים יפה.

מצננים בטמפרטורת החדר ומגישים מיד. אם רוצים קרואסון שוקולד חותכים את הבצק למלבנים ובכל מלבן שמים שלוש קוביות שוקולד מריר. מגלגלים ואופים כמו קרואסון חמאה.

בתאבון!

בחודש מרץ אנחנו חוגגים את יום הנישואין שלנו. בשנים האחרונות המסורת שהתגבשה היא יציאה לחופשת סקי לרגל האירוע. השנה זה הצליח לנו במיוחד והיה מזג אוויר מושלם לגלישה. וכך, כשאני יושבת לשתות שוקו שבין מסלול למסלול, אני רואה הודעה מנעמה שהגיע הזמן לשלוח מתכון לעלון, והפעם לכבוד פורים.

אז אם אתם במצב רוח להשקיע במשלוח המנות ולאתגר את עצמכם, נסו להכין קרואסון מתוצרת בית. זה גם הזמן המתאים האחרון לפני הקיץ, כי בקיץ הישראלי החמאה מתרככת מדי וקשה להשתלט על הבצק במטבח הביתי.

חומרים

- 300 גרם קמח לבן
- 35 גרם סוכר
- 3 גרם שמרים יבשים
- 100 מ"ל מים
- 60 מ"ל חלב
- 30 גרם חמאה רכה
- 6 גרם מלח דק

לקיפול

160 גרם חמאה

להברשה

ביצה טרופה

אופן ההכנה

הבצק: בקערת מיקסר עם וו לישה מניחים יחד קמח, סוכר, שמרים יבשים, מים, חלב, חמאה ומלח, ולשים יחד כשמונה עד עשר דקות, עד שנוצר בצק יציב ולא דביק. משהים את הבצק במנוחה, עטוף בניילון נצמד, כ-40 דקות בטמפרטורת החדר (הוא לא אמור להכפיל את נפחו אלא פשוט לנוח כדי שיהיה נוח לרדד אותו בסופו של דבר). מעבירים אותו למקרר לעוד כחצי שעה, ובינתיים מכינים את החמאה לקיפול.

הכנת החמאה לקיפול: פורסים את החמאה לאורכה למלבנים בעובי של כחצי ס"מ, ומניחים אותם צמודים זה לזה ליצירת מלבן. מעליהם מניחים נייר אפייה נוסף, ובעזרת מערוך מרדדים את החמאה עד שנוצר מלבן אחיד בגודל של 12x15 ס"מ לערך. המלבן לא

כשתחזור

כשתחזור
יחד עם השקט
השושן בגן יפרח פתאום.
כשתחזור
ארגיש מין רטט
וגופי ישמח לו עד בלי סוף.

לכן אשב לי כאן ואחכה
לראות את פניך
כשתחזור.

שהשקט יעבור לאט

לא מזמן רעמו פה תותחים
אך לפני רגע פרח לו פה
קרב דמים מוחץ.
רבים מאתנו נשארו שרועים כאן בשדה.
ולכן החלטנו
לא להטריד אתכם יתר על המידה
ורק לבקש
שהשקט יעבור לאט.
כי החיים הם דבר רועש
והמוות הוא אי ודאי
על כן רק נבקש
שהשקט יעבור לאט.

החידון של גדעון / גדעון ורדי

1. בסרט "ספייס ג'אם", מאיזה שחקן לא נגנב הכישרון על ידי החייזרים?
א. שון בראדלי
ב. צ'ארלס בארקלי
ג. קארל מאלון
ד. פטריק יואינג

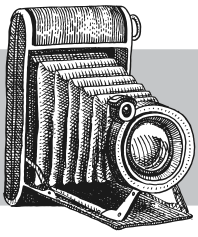
4. מה הוא אחוז החסימה בבחירות לכנסת?
א. 3
ב. 3.25
ג. 3.5
ד. 3.75

2. איזו חטיבה אינה חטיבת שריון?
א. 7
ב. 188
ג. 401
ד. 35

5. נכון לשנת 2023, כמה אנשים כיהנו כראש עיריית מגדל העמק?
א. 8
ב. 11
ג. 6
ד. 3

3. איזו קבוצה לא זכתה מעולם בגביע/ליגת האלופות?
א. ארסנל
ב. המבורג
ג. פיינורד
ד. נוטינגהאם פורסט

התשובות בעמוד 8.

החודש לפני... / מרית רונן

בחודש מרץ התרחשו כמה אירועים בעלי חשיבות בתולדות הקיבוץ:

10.3.1934 - פגישה ראשונה של המועמדים להרכבת הגרעין החדש - "אנשי המחרת", שחלקו יגיע בהמשך לשמיר.

9.3.1945 - סיום נטיעת המטע הראשון.

18.3.1945 - הגעת עדר העגלות הראשון לברגיאת.

25.3.1960 - חברי גרעין "תמיר" מתקבלים לחברות. חונכת המרפאה החדשה והמועדון לחבר.

1.3.1968 - הופעלה לראשונה מכונת כלים בחדר האוכל.

▲ ב"שומריה" של 1956, מוטליה ועדית ברן במתופפים

▼ 1933. חברי התנועה, שחלקם יצטרפו בהמשך ל"אנשי המחרת", בהכשרה בעיירה לוגוז' ברומניה. תצלום מעיזבונו של יחזקאל בן זאב

נזכור - נפטרו בחודש מרץ

תאריך פטירה	תאריך לידה	שם
16/3/1998		ג'יקוב לנדר
31/3/2010	28/1/1919	דוד (דודי) הרשקוביץ
5/3/2017	15/1/1915	טובה רודקוב
19/3/2017	2/7/1956	רון ויין
17/3/2019	15/12/1932	אריה פופלינגר
3/3/1994	5/3/1917	אפרים (פיליפ) מיכאלי
4/3/1956	1/9/1936	שמשון שרצר
4/3/1969	23/1/1919	צבי כהן
5/3/1965	31/8/1924	שושנה לזרוביץ'
6/3/2004	9/9/1916	מנחם (מקס) רגב
7/3/2004	26/4/1918	יעקב (יניו) פיצר
11/3/1998	17/10/1915	בצלאל (צולו)
12/3/1976	פלדמן	שמעון לזרוביץ'
12/3/2005	20/10/1919	ליובה כהן
14/3/2005	24/2/1915	אריה (ליקא) יוגב
15/3/1959	16/12/1878	ברכה ינובר
16/3/1962	1/1/1893	שרה סטרקין
17/3/1962	5/12/1942	מיכה גדליהו
17/3/1983	1/11/1977	אמיר בן זאב
17/3/1983	1/11/1900	רחל שניצקי
17/3/1989	10/12/1917	לאה בורגמן
20/3/1988	03/4/1911	יעקב עופר
20/3/1994	27/4/1915	ניסן יואלי
21/3/1980	1899	שרה שוורץ
21/3/1991	4/10/1950	רוזלין אדוט
21/3/2007	20/5/1920	גליה בן חורין
24/3/1963	1/1/1890	דבורה לאה פיצר
25/3/1957	27/1/1957	גיל שפכנר
25/3/2004	22/3/1919	אברהם לזרוביץ'
29/3/1996	23/5/1914	גיטיה ורדי
31/3/1945	17/7/1949	אריה (ליוניה) שבטר
29/3/1996	25/9/1932	שילה בהט

לחיים ואיווה, ולכל בני המשפחה
 משתתפים בצערכם במותו של
זמיר צ'רני
 אחיו של חיים

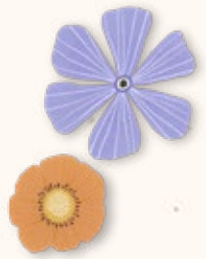
אהיני ומייקל הנרי, לאוסי וניקי, ולטובה גרטי

והמשפחה הרחבה

מזל טוב להולדת הבת, הנכדה והנינה

בר

מכל בית שמיר

אניי (לוי) ואוריאן טל, לעינת וג'ורג'י,

לגילה ולד

ולכל בני המשפחה

הרבה מזל טוב

להולדת הבן, הנכד והנני

איתי

מכל בית שמיר

אנטע ושחר ברק, ליפה ורמי ולכל

בני המשפחה

הרבה מזל טוב

להולדת הבן והנכד

נעם

אח לאמיה ועדן

מכל בית שמיר

ליונתן ויערה פיקמן,
מזל טוב לנישואיכם

ברכות חמות להדסה ואילן

ולכל בני המשפחה

מכל בית שמיר

ליפה ורמי בן זאב, ולכל בני

המשפחה

הרבה מזל טוב להולדת הנכדה

אויילה

בת לעדי ואור

מכל בית שמיר

אתמר פיאנקו, לאסנת ולכל בני

המשפחה

ברכות חמות להולדת הבן והנכד

גל

מכל בית שמיר

